Чи тут, чи там, чи п'ять, чи шість
Мадярів часом здиблються.
Зажуряться, похиляться,
І в когось древнє-молода
Сльоза мадярська виллється:
Чого?

А далі вже сльоза
Поганя сльозу:
Чого, чого, чого?
Чогокають і хлипають... Внизу.
А зверху хтось: Га-га!
Це ті, що знать того не знають,
Себе ніколи не питають:
Чого?

Сльоза в сльозу вбіга:
Чого? Чого? Чого?!
А зверху знов: Га-га!
Того! Того! Го-го!
Таке несвітське голосіння
І небо зрушило б тверде,
Де небо є і є спасіння.
А тут — та де!
А тут —
Чи там, чи тут, чи шість, чи п'ять
Мадярів раптом здибляться,
Зажуряться, похиляться...
Чого, чого? Ну, чого?